

Проект

Концепція Стратегії Трансформації України

Київ
22 червня 2018 року

Зміст

I. Резолюція 6-го Національного Форуму «Трансформація України» (НФТУ) від 5 грудня 2017 року.....	3
II. Європейський вибір України.....	4
III. Геополітична ситуація і тренди.....	7
IV. Виклики і загрози Україні.....	8
V. Широкомасштабна трансформаційна стратегія між Україною і міжнародним співтовариством.....	9
VI. Структура Національної Стратегії Трансформації України (проект).....	11
VII. Організаційні заходи – спільний порядок денний.....	15
7.1. Президент.....	17
7.2. Верховна Рада.....	17
7.3. Кабінет Міністрів України.....	20
7.4. Структуроване громадянське суспільство України.....	24
7.5. Міжнародні партнери (ЄС, НАТО, G7, міжнародні фінансові інституції)..	24
VIII. Створення мережі координаційних рад для вироблення і реалізації секторних політик.....	25
IX. Сценарії розробки і реалізації Стратегії.....	27
X. Бюджет розробки та реалізації Національної Стратегії Трансформації України	27
Додаток 1 - Зміст Стратегії Відповідального Розвитку Республіки Польщі до 2020 року (з перспективою до 2030 р) (приклад).....	28
Додаток 2 – Рекомендації для Президента України, лідерів політичних партій, депутатів Верховної Ради України, Уряду України, громадянського суспільства України та міжнародних партнерів, вироблені на основі кращого досвіду трансформації країн Центральної та Східної Європи.....	30
Додаток 3 – Заява Про утворення Міжфракційного депутатського об'єднання «Трансформація України».....	34
Додаток 4 – Заява Про створення Міжпарламентського Форуму «Трансформація України» (проект).....	36

I. Резолюція Національного Форуму «Трансформація України» від 5 грудня 2017 року

Учасники Національного Форуму «Трансформація України», прагнучи посприяти перетворенню України на успішну державу європейського типу, ставлячи собі за мету досягнення Копенгагенських критеріїв членства в ЄС як орієнтир для розвитку, усвідомлюючи загрозу для майбутнього України від непослідовності в проведенні реформ, маючи намір запропонувати об'єднавчий порядок денний для України,

ухвалили наступне:

- Забезпечити у найкоротший термін розробку і впровадження комплексної довгострокової Національної Стратегії Трансформації України (НСТУ), підготовленої спільно за участі громадянського суспільства, проєвропейськи налаштованих політичних сил, представників влади України, держав-партнерів та ключових міжнародних безпекових і фінансових інституцій. Національна Стратегія Трансформації України має забезпечити: створення сучасної європейської держави завдяки використанню найкращого досвіду успішної трансформації країни та ефективного фінансування прогресивних перетворень.

- Закликати українські політичні сили і владу переступити через розбіжності і виробити об'єднавчий порядок денний для подальшого розвитку країни на основі ідеї комплексної європейської трансформації України.

- Використовувати в подальших діях пропозиції, сформовані Національним Форумом стосовно необхідності створення та використання синергії між структурованим українським громадянським суспільством, всіма політичними силами в Україні, що налаштовані на реформи, та цілеспрямованою міжнародною політикою щодо України, задля досягнення поставленої мети.

-Пропонувати затвердити Рекомендації Національного Форуму «Трансформація України», в яких визначено порядок денний трансформації України. (Див. розділ VII).

II. Європейський вибір України

Політика

Україна не тільки географічно, але й за своїм культурно-історичним та економічним розвитком належить до Європи, поділяє європейські фундаментальні цінності, які створювала і захищала. Отже, стратегія інтеграції в європейські структури, у побудові яких наша країна, усупереч її інтересам та інтенціям суспільства, не могла брати участі, має бути центральним напрямом політики українського уряду. Для України історичне значення вступу до ЄС зводиться до остаточного подолання наслідків політичного та економічного поділу континенту.

Членство в ЄС є стратегічною метою і пріоритетом політики Української держави. Наміри здобуття членства пов'язані з прагненням виконання основних завдань у сфері національної безпеки, в економічній, соціальній, культурній, освітній та інших сферах. Процес європейської інтеграції України підтримується головними політичними силами та економічними колами.

Інтеграція забезпечила народам Європи тривалий мир і добробут. Українське суспільство прагне бути невід'ємною частиною цього процесу. Україна цілком поділяє ідеї та цілі, якими керується ЄС.

Із зазначеного вище, а також із статті 49 Договору про Європейський Союз, випливає право України на участь в європейських інтеграційних структурах. Україна має намір подати заявку на членство в ЄС як тільки будуть створені для цього відповідні передумови всередині країни, а також складуться сприятливі політичні передумови в самій Європі.

Україна розглядає досягнення Копенгагенських критеріїв членства в ЄС як головне домашнє завдання на нинішньому етапі – до початку предметних переговорів з європейськими інституціями стосовно питань, пов'язаних з конкретикою європейської інтеграції, зокрема, з питанням термінів. Досягнення Копенгагенських критеріїв рівнозначне побудові в Україні сучасної розвиненої держави європейського типу, здатної за параметрами свого розвитку претендувати на членство в ЄС.

Враховуючи складну внутрішню політичну кон'юнктуру в Європі, зумовлену такими процесами як вихід Великобританії з ЄС, криза мігрантів, втома від розширення тощо, Україна з розумінням ставиться до неготовності низки країн ЄС говорити на даний час про конкретні терміни і графік процесу своєї європейської інтеграції. Водночас, щоб забезпечити краще підґрунтя для діалогу про членство, і щоб бути готовою до рішучих кроків у разі покращення

внутрішньої кон'юнктури в Європі, Україна започатковує системний процес європейської трансформації.

Трансформація України – це системний процес досягнення Україною відповідності Копенгагенським критеріям членства в ЄС за допомогою спеціального інструменту – Національної Стратегії Трансформації України.

В умовах анексії Криму і фактичної гібридної війни з Росією гіпотетична в минулому опція інтеграції України в євразійські економічні та безпекові структури нині є цілковито неприйнятною і не розглядається в принципі. В таких умовах існування України без чіткого і взаємно чесного діалогу з країнами ЄС та НАТО щодо спільного бачення перспектив майбутнього загрожує Україні цивілізаційною маргіналізацією та зниженням загального рівня безпеки.

Стратегія європейської трансформації України впливає з українських державних інтересів. Метою даної політики є формування середовища, у якому Україна може швидко розвиватися, підвищуючи рівень життя людей, досягаючи найвищих демократичних стандартів і створюючи для своїх громадян умови миру, свободи й добробуту. Європейська трансформація України допоможе прискорити економічне зростання, модернізувати економіку і правову систему, зменшити технологічний та – в широкому розумінні – інтелектуально-культурний розрив між Україною та Європою.

Трансформація України потребує певних витрат, які слід розуміти не лише в бюджетному аспекті, але й у плані ширшої суспільно-економічної ціни, яку платить суспільство за рішучі зміни. Водночас, альтернативою змінам є подальша стагнація, стратегічна невизначеність і поглиблення розчарування населення.

Досвід інших держав, які вступили нещодавно до ЄС, свідчить, що економічна та інша вигода, яку дає інтеграція, в перспективі значно перевищує витрати на адаптацію та трансформацію. Європейська трансформація України має бути здійснена на основі найкращого досвіду і практик країн Центрально-Східної Європи.

Трансформація України буде реалізована як спільний системний і довгостроковий проект України і Заходу, на виході якого Україна стає розвиненою державою європейського типу, що досягла Копенгагенських критеріїв членства в ЄС.

Копенгагенські критерії

Можливість будь-якої європейської держави стати повноправним членом ЄС було передбачено Римським договором. У червні 1993 р. Європейська Рада на своєму засіданні в Копенгагені визнала право країн Центральної та Східної Європи на вступ до ЄС після досягнення ними вимог за трьома групами критеріїв, які дістали назву "Копенгагенських критеріїв":

- політичні - досягнення країною-кандидатом стабільності установ, які гарантують демократію, верховенство закону, а також дотримання прав людини й захист прав меншин;
- економічні - наявність розвинутої ринкової економіки та здатність витримати тиск конкуренції й ринкових сил у межах ЄС;
- членські - спроможність узяти на себе зобов'язання, що випливають із членства в ЄС, зокрема, визнання завдань політичного, економічного та валютного об'єднання.

Ці критерії вступу було підтверджено в грудні 1995 р. на засіданні Європейської Ради в Мадриді, де, крім того, підкреслювалася важливість перебудови адміністративних структур країни-заявника і створення умов для поступової гармонійної інтеграції в ЄС.

III. Геополітична ситуація і тренди

Геополітична ситуація характеризується глобальним протистоянням між вільними, відкритими демократичними суспільствами та замкнутими, репресивними системами. Україна знаходиться в епіцентрі цього протистояння.

Україна незворотно інтегрується в політичну й економічну систему Європи і Західного світу, захищаючи свій євроатлантичний цивілізаційний вибір і територіальну цілісність.

Посилення глобального протистояння загрожує підірвати міжнародну систему безпеки.

На цьому фоні Україна як держава має міцну підтримку з боку міжнародного співтовариства, виражену у низці стратегічних документів. Зокрема:

– Закони США «Підтримка української свободи» від 2014 року та «Протидія супротивникам Америки через санкції» від 2017 року.

– Комюніке Варшавського саміту НАТО (8-9 липня 2016).

– Комюніке лідерів G7, розділи щодо України (Таорміна, Італія, 2017 та Шарлевуа, Канада, 2018).

– Надзвичайна Резолюція, ухвалена Конгресом Європейської народної партії «Щодо довгострокового плану підтримки України» (Мальта, 29-30 березня 2017 року).

– Чинна Стратегія національної безпеки США від грудня 2017 року.

Настав час перетворити міцну міжнародну підтримку в довгострокову, широкомасштабну, спільно розроблену Стратегію трансформації України.

IV. Виклики і загрози Україні

На сьогоднішній день перед Україною стоять комплексні проблеми, які потребують негайного вирішення та які несуть загрозу українській державності. Серед них такі як:

- Відсутність комплексної стратегії розвитку держави.
- Відсутність консолідації суспільно-політичних та владних сил навколо захисту та просування національних інтересів України.
- Невирішена ситуація з безпекою.
- Бідність населення.
- Розбалансовані державні фінанси.
- Ослаблена банківська система.
- Незадовільний бізнес-клімат.
- Неєфективна система державного управління.
- Невідповідність рівня еліти задачам державного управління.
- Корупція.
- Важка демографічна ситуація.
- небезпечно зростаюча еміграція трудових ресурсів.
- Нерозвинена інфраструктура.
- Енергетична залежність.
- Застаріла система освіти.
- Загрози в інформаційній сфері.
- Екологічні загрози.
- Проблеми з системою охорони здоров'я.

Для вирішення цих проблем потрібна всеохоплююча трансформаційна стратегія, спільно розроблена Президентом і Урядом, структурованим громадським суспільством та представниками міжнародного співтовариства (офіційні посадовці та експерти з відповідним досвідом) з чітким скоординованим графіком реалізації та бюджетом (українським та міжнародним).

V. Широкомасштабна трансформаційна стратегія як проект України і міжнародного співтовариства

Розробка та реалізація всеохоплюючої стратегії за спільної участі України і міжнародного співтовариства – це шлях до подолання викликів, які загрожують існуванню незалежної країни.

З цією метою була створена платформа для побудови європейської країни – ініціатива громадянського суспільства «Національний Форум» Трансформація України» (НФТУ).

В Національному Форумі беруть участь предстоятелі українських церков, громадські активісти та волонтери, члени українського парламенту, представники бізнесу, освітянських та наукових кіл, послы та іноземні експерти, відомі громадські діячі, всесвітньо відомі експерти з питань трансформації країни.

Наш підхід базується на найкращих практиках трансформації країн Східної Європи, особливо враховує досвід трансформації Польщі. (Додаток 1) НФТУ підготовлені Рекомендації, що базуються на польському досвіді, та презентовані українській владі, експертам і представникам міжнародного співтовариства. (Додаток 2)

НФТУ та відомі міжнародні експерти, які мають успішний досвід трансформації країни, розпочали розробку проекту Національної Стратегії Трансформації України.

Проект Національної Стратегії Трансформації України (далі – Національна Стратегія) – це документ, ініційований Національним Форумом «Трансформації України», який окреслює ключові елементи розробки та реалізації політики досягнення Копенгагенських критеріїв та відповідає на загрози і виклики, які стоять перед Україною.

Засадничими для Національної Стратегії є воля українського народу, загрози та виклики, досвід аналогічних трансформаційних процесів, стаття 49 Договору про Європейський Союз, а також Копенгагенські критерії.

Національним Форумом відпрацьовано концепцію, логіку та структуру Національної стратегії трансформації України, які стануть початком розробки та реалізації спільного проекту між Україною та міжнародним співтовариством. Цей документ підлягає доопрацюванню на основі спільного порядку денного між трьома складовими державотворчого процесу: структурованим громадянським суспільством, владою (Парламент, Президент, Кабінет Міністрів), дружніми країнами та міжнародними інституціями.

Передумовою успіху Національної Стратегії є додержання викладених у ній принципів у постійному діалозі із суспільством. Тому необхідне найширше консультування з питань стратегії в організаціях, що представляють усі зацікавлені суспільні групи, з особливим урахуванням професійних спілок, організацій роботодавців та органів самоврядування. Ми шукатимемо підтримки щодо популяризації ідей трансформації та інтеграції найвпливовішими інституціями та особами в суспільстві.

Інтеграція означає об'єднання як країн, так і людей. Тому важливо, щоб одночасно з процесом прийняття рішень на урядовому рівні відбувався процес поступового входження українських неурядових організацій до відповідних установ та організацій Європейського Союзу. Уряд розпочне діяльність, яка сприятиме здійсненню таких заходів.

Залучення неурядових кіл України до діяльності установ та організацій в ЄС також означає, що вони стають важливим елементом лобювання українських економічних і політичних інтересів. Ініціативи неурядових організацій підтримуватимуться через інформаційну діяльність, навчання й фінансову допомогу.

У такій системі основну роль відіграватиме Координаційна Рада з питань підготовки та реалізації Національної Стратегії Трансформації України, яка буде створена відповідним Указом Президента України.

Важлива роль у реалізації Національної Стратегії належить Верховній Раді України, яка буде на законодавчому рівні затверджувати нові норми та стандарти, з метою їх приведення у відповідність із стандартами ЄС.

Розв'язання завдань органами виконавчої влади відбуватиметься за підтримки та в тісній співпраці з Президентом України. Конституційна роль Президента у сфері закордонної політики дає змогу йому як главі держави активно представляти українські інтереси в державах ЄС і здійснювати моніторинг процесу трансформацій та підготовки до набуття членства в Європейському Союзі.

Координація роботи, пов'язаної з процесом трансформації, яку виконуватиме уряд, здійснюватиметься на трьох рівнях:

- стратегічному – Комітетом європейської інтеграції;
- оперативному – міністрами або заступниками міністрів, відповідальними за європейську інтеграцію;
- робочому – керівниками підрозділів європейської інтеграції відповідних міністерств та інших центральних органів виконавчої влади.

A. Вступ. Заява щодо трансформаційної політики України

B. Виклики для розвитку країни

C. Європейський вибір України

1. Український шлях до Європейського Союзу
2. Відносини України з ЄС – поточний стан:

D. Нова модель розвитку

E. Координація між Стратегією та національними і міжнародними стратегічними документами

F. Основна ціль, конкретні цілі та очікувані результати

Основна ціль

Ціль I, II, III

G. Відповідність Копенгагенським критеріям

1. Політичні критерії:

Демократія, верховенство права, система правосуддя, свобода слова, права людини та права меншин

2. Економічні критерії:

- a. Загальні тези
- b. Вигоди й витрати інтеграційного процесу
- c. Прямі іноземні інвестиції
- d. Стратегії українських підприємств
- e. Умови членства
- f. Головні сфери економічної модернізації:
 - Макроекономічна політика
 - Вільний рух товарів
 - Вільний рух послуг
 - Вільний рух капіталу

- Вільний рух робочої сили
- Конкурентна політика
- Захист інтересів споживачів

3. Гармонізація правової системи. Прийняття *acquis communautaire*:

- а. Методологія
- б. Адміністративні вимоги
- с. Пріоритети й послідовність

Н. Співробітництво в системі правосуддя та внутрішніх справ:

1. Співпраця у сфері правосуддя
2. Охорона зовнішніх кордонів ЄС
3. Співпраця правоохоронних служб
4. Гарантування безпеки громадян

І. Зовнішні стосунки:

1. Інтеграція з ЄС у сфері спільної зовнішньої політики й політики безпеки
2. Механізми співпраці
3. Завдання української зовнішньої політики
4. Сфера міжнародної діяльності

Ж. Організаційні вимоги до втілення європейського вибору України

1. Адміністративна реформа:
 - а. Цілі: ефективність, продуктивність і результативність
 - б. Кабінет Міністрів
 - Міністерство національної оборони
 - Міністерство внутрішніх справ та адміністрації
 - Міністерство закордонних справ
 - Міністерство юстиції
 - Міністерство фінансів
 - Міністерство інвестицій та розвитку

- Міністерство інфраструктури
 - Міністерство сільського господарства та розвитку села
 - Міністерство національної освіти
 - Міністерство охорони здоров'я
 - Міністерство сім'ї, праці та соціальної політики
 - Міністерство підприємництва та технологій
 - Міністерство цифризації
 - Міністерство охорони навколишнього середовища
 - Міністерство енергетики
 - Міністерство морського господарства та внутрішнього водного транспорту
 - Міністерство спорту та туризму
 - Міністерство культури та національної спадщини
 - Міністерство науки і вищої освіти
 - Комітет європейської інтеграції
 - Координація діяльності підрозділів європейської інтеграції в органах виконавчої влади
 - Призначення групи експертів для переговорів
 - Реформа державної служби
- c. Верховна Рада України
 - d. Президент України
 - e. Національний Банк і банківський сектор
 - f. Національний Форум «Трансформація України»
 - g. Створення нових або реформа чинних установ, необхідних для європейської інтеграції
2. Підготовка кадрів та людські ресурси:
 - a. Загальна підготовка кадрів
 - b. Підготовка кадрів у сфері правової проблематики
 3. Інформаційна діяльність – Програма інформування громадськості

K. Регіональний розвиток

L. Соціальна політика

M. Бізнес-клімат

N. Макроекономічна стабільність

O. Секторальна трансформація

1. Структура Трансформаційної програми Секторів

2. Створення Координаційних рад

P. Участь міжнародних фінансових та безпекових установ і дружніх країн у реалізації трансформації України

Q. Основні ресурси для фінансування Стратегії

VII. Організаційні заходи – спільний порядок денний

(на основі Рекомендацій 6-го Національного Форуму «Трансформація України» від 5 грудня 2017 року: «План Трансформації України – об'єднавчий порядок денний для країни»)

Національна Стратегія окреслить головні напрями дій, які слугуватимуть директивами для міністерств та інших центральних органів виконавчої влади, та орієнтирами для всіх інших учасників процесу.

Адміністративна реформа

Беручи за мету членство в ЄС, Україні слід підвищити ефективність публічної адміністрації. Це особливо важливо в перспективі подальших переговорів з ЄС і послідовного прийняття *acquis communautaire* - правової системи Європейського Союзу.

Публічна адміністрація в державах-членах ЄС у цілому не регулюється європейським законодавством, однак її основні риси та принципи функціонування схожі. Копенгагенські й особливо Мадридські критерії вказують на необхідність адміністративної здатності керувати й втілювати європейську політику. Набір інституційних рамок, процесів, загальних адміністративних стандартів і принципів функціонування державної служби – усе, що становить так званий Європейський адміністративний простір – міститься в ряді нормативно-правових актів (адміністративно-процесуальних кодексів, законів про свободу інформації, державну службу тощо). Їх націлено на досягнення надійності, відкритості й прозорості, відповідальності, ефективності та результативності.

Інституційна та адміністративна спроможність здійснювати спільні політики ЄС є складною вимогою з точки зору сьогоденної України. Однак в її інтересах розбудувати сучасне й ефективне управління незалежно від потреби адаптуватися до вимог ЄС. Тому ці два процеси – формування спроможності на задоволення вимог ЄС і загальна модернізація – одночасні та паралельні.

Загальною метою адміністративної реформи в Україні є завершення процесу побудови демократії, забезпечення пріоритету прав і свобод людини, утвердження поваги до особи з боку публічних інституцій, створення ефективної системи публічної адміністрації, що гарантуватиме становлення України як сучасної демократичної європейської держави, у якій людина користується всіма правами й свободами.

Цілі: ефективність, продуктивність і результативність

Україна впровадить **принципи належного управління**. Це означає, що

кожна особа матиме право на безстороннє, чесне адміністративне провадження її справ за обґрунтований проміжок часу, що включає в себе: право особи бути вислуханою до прийняття будь-якого індивідуального рішення, що може на неї негативно вплинути; право кожної особи на доступ до її особистих даних; зобов'язання органів обґрунтовувати свої адміністративні рішення. Крім того, кожній особі має бути гарантовано право на отримання від держави відшкодування збитків, завданих їй публічною інституцією або її службовцями під час виконання ними своїх повноважень.

У процесі реформування публічної адміністрації повинно бути здійснено:

- забезпечення прав і законних інтересів громадян у стосунках із публічною адміністрацією;
- формування ефективної виконавчої влади на центральному та місцевому рівні, яка володіє не тільки належними управлінськими навичками та методами, а й насамперед виконує основну вимогу до демократичної влади – перехід від управління суспільством до служіння йому;
- запровадження принципів політичної нейтральності, професійності та набору на конкурсній основі в організації публічної служби на рівні центральних органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування;
- запровадження законодавчої бази державного контролю у сфері діяльності (головним чином фінансової) органів виконавчої влади та їхніх посадових осіб;
- створення системи адміністративних судів як інструмента забезпечення поваги до закону у сфері державного управління та захисту прав і свобод громадян, порушених у процесі адміністративної діяльності органів виконавчої влади та їхніх посадових осіб.

Виконати ці завдання в ході реалізації реформ можна, дотримуючись таких засад:

- **демократичної легітимності діяльності органів виконавчої влади**, тобто кожен орган виконавчої влади має бути підконтрольний певному політичному органу, обраному на основі загальних виборів; громадськість має здійснювати контроль за діяльністю виконавчої влади;
- **субсидіарності** - делегування повноважень, функцій і ресурсів якомога ближче до кінцевого споживача державних послуг, децентралізації та деконцентрації владних повноважень з центрального рівня на регіональний та місцевий.

Реформа системи публічної адміністрації має бути реалізовано з рівня місцевої громади, вона повинна сприяти вдосконаленню системи адміністративно-

територіального устрою, створенню економічно ефективних адміністративно-територіальних одиниць та оптимізації міжбюджетних відносин, ефективності управління територіями (регіонами) і, в кінцевому підсумку, поліпшенню якості надання послуг населенню на рівні загальнодержавних соціальних стандартів незалежно від місця проживання.

7.1. Президент України

Рекомендації 6-го Національного Форуму «Трансформація України»

Президент очолить процес вироблення спільного порядку денного побудови країни шляхом створення Координаційної ради з питань розробки Національної Стратегії Трансформації України, до складу якої увійдуть Голова Парламенту, Прем'єр-Міністр, керівники про-європейськи орієнтованих фракцій, послы країн «Великої Сімки» та ЄС, керівники ключових міжнародних організацій та представники громадянського суспільства.

7.2. Верховна Рада України

Рекомендації 6-го Національного Форуму «Трансформація України»

1) Створити Міжпарламентський Форум «Трансформація України» за підтримки Голів Парламентів дружніх держав. Ця структура координуватиме міжпарламентське співробітництво за участю представників Міжфракційного депутатського об'єднання «Трансформація України» у Верховній Раді України, членів Наглядової Ради НФТУ та парламентів держав-партнерів з метою просування України у політичних та економічних центрах світу. (Додаток 4)

2) Створити у Верховній Раді України механізм «короткої стежки» для прийняття законодавства, що створює умови для євроінтеграційних процесів та зміцнення нашої держави.

Українська держава та її громадяни потребують сучасної правової системи, яка б гарантувала реалізацію таких цінностей, як економічна свобода, чесна конкуренція, свобода пересування та вибору місця проживання, особиста безпека. Приведення української правової системи у відповідність з принципами і нормами правової системи ЄС дасть можливість громадянам України розвинути економічну, суспільну та культурну активність.

Правова система ЄС є носієм універсальних цінностей, міцно вкорінених у європейській культурі, економічному розвитку держав-членів Європейського Союзу, і гарантує поступове зростання добробуту їхнім громадянам. Вона є системою сучасних норм, які забезпечують прогрес, а відтак становлять самодостатню цінність.

Українська правова система має спільне коріння із правовою системою

Європейського Союзу та належить до європейської культурної спадщини. Тривале порушення зв'язків України з демократичною Європою спричинило затримання природної еволюції української правової системи й зумовило дисгармонію з правовими системами демократичних європейських держав.

Приведення чинного законодавства, норм і стандартів України у відповідність з європейськими є початковою умовою інтеграції в Європейський Союз, а також одним із найефективніших шляхів використання можливостей розширення ЄС.

Процес гармонізації правової системи має спричинити адаптацію всього правового напрацювання Європейського Союзу (*acquis communautaire*) в Україні. Країни Східної Європи, які адаптували правову систему ЄС, прийняли 120000 сторінок законодавчих актів.

Адміністративні вимоги

За приведення українського законодавства у відповідність з правовою системою Європейського Союзу відповідатиме Кабінет Міністрів України, який реалізуватиме право на законодавчу ініціативу. Уряд співпрацюватиме в цій сфері з Верховною Радою України.

Початок дій щодо адаптації української правової системи до європейського законодавства в конкретних сферах належить до обов'язків відповідних центральних органів виконавчої влади. Завдання і можливості конкретних міністерств у цій сфері визначить постанова Кабінету Міністрів України щодо приведення українського законодавства у відповідність з правовою системою Європейського Союзу. На основі цієї постанови буде розроблено Програму адаптації до правових стандартів Європейського Союзу.

Керівним органом виконавчої влади із розроблення програм та координації дій з адаптації України до європейських стандартів буде урядовий Комітет європейської інтеграції, очолюваний прем'єр-міністром. Виконавчим органом Комітету буде його секретаріат.

Комітет європейської інтеграції надаватиме експертну допомогу органам, що братимуть участь у процесі адаптації українського законодавства.

Підготовлені проекти нормативних актів підлягатимуть проведенню оцінки щодо їх відповідності європейському законодавству. Постановою Кабінету Міністрів України буде запроваджено відповідний контроль проектів законодавчих актів, пропонованих урядом. Запровадження такого контролю за всіма законопроектами потребує вдосконалення процедур Регламенту Верховної Ради України щодо преференційного розгляду інтеграційних законопроектів.

Нова правова система повинна відзначатися високою якістю правових

норм і мати розроблений належним чином механізм їх реалізації. Тому в процесі адаптації українського законодавства до законодавства ЄС надзвичайно важливе значення має співпраця з різними юридичними осередками. Участь наукових працівників, суддів, адвокатів, прокурорів, юридичних консультантів і нотаріусів у гармонізації забезпечить ефективнішу реалізацію правових норм, а також полегшить сприйняття нових рішень українською правовою системою. Важливо також, щоб нова правова система враховувала українські суспільні умови.

Пріоритети й послідовність

Адаптація чинного й розроблення майбутнього законодавства України відповідно до законодавства Європейського Союзу матиме своїм наслідком політичне та економічне зближення.

Важливим аспектом адаптації законодавства є подальше реформування судової системи, адміністративна реформа, сприяння розвитку громадянського суспільства, підтримка свободи засобів масової інформації, що сприятиме зміцненню та забезпеченню стабільності демократичних інституцій, верховенства права та поваги до прав людини.

Гармонізація законодавства має охоплювати такі сфери, як митне законодавство, законодавство про суб'єкти господарської діяльності, банківське законодавство, бухгалтерський облік, система оподаткування, інтелектуальна власність, охорона праці, фінансові послуги, принципи конкуренції, охорона здоров'я та життя людей, захист прав споживачів, державні замовлення, санітарна охорона тварин і рослин, технічні правила та стандарти, закони та інструкції стосовно ядерної енергетики, транспорту, навколишнього середовища.

Метою приведення українського законодавства у відповідність з рішеннями, що діють у правовій системі ЄС, є усунення перешкод в економічних відносинах між Україною та Європейським Союзом, а також створення єдиної системи правил, що сприятимуть розвитку цих відносин. Для економіки найважливішими є норми, що регулюють правовий статус і функціонування суб'єктів господарської діяльності, а також норми регулювання принципів економічного обігу.

До першої групи таких правових сфер, зокрема, належать:

- принципи економічної діяльності вітчизняних та іноземних фізичних та юридичних осіб;
- створення і функціонування суб'єктів господарської діяльності;
- заснування та функціонування банків і страхових компаній;
- охорона об'єктів інтелектуальної власності;

- охорона конкуренції;
- банкрутство;
- принципи самоврядування.

До другої групи належать правові норми щодо:

- мита та квоти на імпорт;
- опосередкованого оподаткування;
- технічного нагляду;
- фінансових потоків у країні та за кордоном;
- транспорту й телекомунікацій;
- захисту прав споживачів.

Повна гармонізація законодавства дасть можливість Україні брати участь у Спільному ринку. Здійснення ефективної законотворчої роботи в цій сфері, зокрема, вимагає:

- визначення сучасного стану норм законодавства Європейського Союзу;
- проведення аналізу рівнозначних норм українського законодавства;
- напрацювання базових принципів нових норм з урахуванням економічних аспектів, тобто витрат на проведення змін і очікуваної користі.

Приведення українського законодавства у відповідність з правовою системою ЄС означає також організаційно-фінансові зусилля, яких повинна докласти держава, щоб ефективніше підтримувати необхідні заходи в цій галузі, оскільки процес адаптації законодавства повинен забезпечуватися кадрово та організаційно-фінансово.

Потрібно створити офіційне зібрання перекладів правових актів Європейського Союзу українською мовою та підготувати необхідні глосарії. Цю роботу вестиме й координуватиме Комітет європейської інтеграції.

З метою сприяння реалізації трансформаційної стратегії у Верховній Раді України створено Міжфракційне Депутатське Об'єднання «Трансформація України». Воно включає депутатів від проурядових та опозиційних фракцій. (Додаток 3)

7.3. Кабінет Міністрів України

Рекомендації 6-го Національного Форуму «Трансформація України»

1) Кабінет Міністрів України разом з Верховною Радою України відповідатиме за приведення українського законодавства у відповідність з правовою системою Європейського Союзу. З цією метою потрібно створити Парламентсько-Урядову комісію та мережу секторальних Координаційних рад для вироблення трансформаційних стратегій.

2) Кабінет Міністрів України виконає реорганізацію інституцій та створення нових інституцій відповідно до Національної Стратегії Трансформації України.

Організація роботи

Потрібно створити чітку й прозору систему прийняття стратегічних рішень і визначити ієрархію інструментів планування політики та послідовність стратегічних цілей. Крім того, необхідно розвинути спроможність виконавчої влади розробляти довгострокову стратегію, спрямовану на підвищення добробуту всіх громадян.

Спроможність уряду розробляти стратегію на центральному рівні має супроводжуватися забезпеченням координації стратегічної політики й процесу середньострокового планування бюджету. Необхідно створити правову та інституційну бази для розробки урядової політики, включно із систематичним оцінюванням запропонованих заходів щодо очікуваних наслідків політики, оцінюванням її ефективності та радикального поліпшення висвітлення публічної інформації про урядову політику й розвиток консультативного процесу.

Необхідно чітко визначити компетенції Президента і Уряду України. Відсутність такої чіткості в минулому призводила до інституційної нестабільності й правових колізій. До першочергових заходів належать:

- чітке визначення функцій та повноважень Кабінету Міністрів;
- визначення складу та внутрішньої організації Кабінету Міністрів;
- визначення процедури призначення прем'єр-міністра та міністрів;
- розмежування політичних та адміністративних посад у публічній адміністрації;
- реформа нижчого рівня має охопити питання організації діяльності, складу та повноважень міністерств, урядових органів, місцевих державних адміністрацій, запровадженню механізмів відповідальності працівників органів виконавчої влади, визначення адміністративних послуг тощо.

Комітет європейської інтеграції

Для забезпечення ефективною координації процесу трансформації потрібні суттєві зміни в плануванні програми роботи уряду. Окрім цього, слід прискорити

процес консультацій між міністерствами та розв'язання спірних питань. Для координації політики європейської інтеграції буде створено новий урядовий орган – Комітет європейської інтеграції – під головуванням прем'єр-міністра.

Комітет європейської інтеграції буде головним державним органом у сфері програмування й координування системної трансформації України та інтеграційної політики. Комітет буде також відповідальним за координацію й програмування міжнародної технічної допомоги. До завдань комітету буде віднесено:

- координування трансформаційних процесів України, включно з ініціюванням, організацією й координацією дій, що формують ці процеси;
- проведення оцінки проектів законодавчих актів, які готують секторні міністерства, щодо їх відповідності нормам права Європейського Союзу;
- співпрацю з Європейською комісією в підготовці пов'язаних з ЄС програм адаптації;
- проведення оцінки прогресу виконання програми гармонізації законодавства в цілому;
- координацію програмування і моніторингу технічної допомоги;
- організацію інформаційної діяльності та підготовку концепцій навчання державних службовців, яких залучають до процесу трансформації;
- співпрацю із громадськими організаціями щодо їх залучення до сприяння трансформації.

Координація діяльності підрозділів європейської інтеграції в органах виконавчої влади

Щоденну діяльність Комітету європейської інтеграції забезпечуватиме Секретаріат. Секретаріат тісно співпрацюватиме з підрозділами європейської інтеграції в міністерствах та інших центральних органах виконавчої влади. Секретаріат надаватиме експертну допомогу органам, що беруть участь у процесі адаптації українського законодавства до європейського. Він також координуватиме роботу підрозділів європейської інтеграції в міністерствах, завдання яких полягатиме в:

- розробці секторно-регіональних узгоджувальних та інтеграційних програм з Європейським Союзом;
- підготовці секторно-регіональної документації, необхідної для програмування використання коштів закордонної допомоги;

- підготовці проектів нормативних актів із внесення директив ЄС у певний сектор;
- підготовці звітів щодо реалізації програм гармонізації та інтеграційних дій.

Реформа державної служби

Інституційний розвиток, необхідний для прийняття *acquis communautaire*, потребуватиме поліпшень у функціонуванні державної служби. На державних службовців не повинні впливати політичні зміни. Для забезпечення політичної нейтральності державної служби слід прийняти новий Закон про державну службу та Кодекс етики державних службовців. Потрібно вдосконалити систему класифікації посад службовців та вимог до них.

Для забезпечення об'єктивності й прозорості у прийнятті на службу та в кар'єрному зростанні застосовуватимуться тільки відкриті конкурсні процедури й критерії прозорості. Буде запроваджено систему регулярної оцінки виконання службовцями покладених на них функцій та реформовано систему оплати праці з метою утримування висококваліфікованих службовців у публічному секторі.

Пильну увагу має бути приділено постійному навчанню державних службовців, особливо в таких сферах, як нові способи та методи управління, стратегічне планування, європейська інтеграція тощо. Програми навчання на місцях для державних службовців повинні бути приведені у відповідність з новою роллю державної служби у реформованій системі публічної адміністрації.

Створення нових або реформа чинних інституцій, необхідних для європейської інтеграції

Запровадження правої системи Європейського Союзу у повному обсязі потребуватиме створення багатьох нових органів та установ, та реформування нинішніх – для виконання нових функцій. Це не буде одноразовий захід, процес триватиме не один рік. Під час внесення директив ЄС в українське законодавство належну увагу слід приділити визначенню, чи наявна інституційна структура є достатньою для забезпечення ефективного набрання чинності конкретного закону. Подаючи проект закону до Парламенту, Уряд повинен надавати додаткове пояснення щодо того, який орган відповідатиме за впровадження цього закону або, як альтернатива, чи планує він створити новий орган.

У будь-якому разі належну увагу треба приділити не тільки визначенню сфери повноважень, а й виділенню необхідних бюджетних коштів органу, про який ідеться. Уряд буде співвідносити ініціативи, які він бере на себе в процесі трансформації, із плануванням бюджетних витрат.

7.4. Структуроване громадянське суспільство України

Рекомендації 6-го Національного Форуму «Трансформація України»

1) Використати Національний Форум «Трансформація України» для вироблення об'єднавчого порядку денного для країни на основі ідеї трансформації України в державу європейського типу та беручи за орієнтир технологію досягнення Копенгагенських критеріїв членства в ЄС.

2) Ініціювати створення Міжнародного Координаційного Механізму для України (МКМУ), як необхідної передумови для вироблення та реалізації спільної широкомасштабної трансформаційної стратегії між Україною та Заходом.

3) Започаткувати роботу над створенням Університету Трансформації, як складового компоненту процесу трансформації держави. Метою Університету Трансформації буде належна освіта кадрів, підготовка майбутніх учасників до практичного впровадження Національної Стратегії Трансформації України.

7.5. Міжнародні партнери (ЄС, НАТО, G7, міжнародні фінансові інституції)

Рекомендації 6-го Національного Форуму «Трансформація України»

1) Необхідно сфокусувати міжнародну політику щодо України. Знання щодо трансформації, скоординоване фінансування Стратегії трансформації, політична, дипломатична та військова підтримка є надзвичайно важливими для України.

2) Необхідно узгоджувати та реалізовувати спільні дії через Міжнародний Координаційний Механізм для України (МКМУ) - міжнародний орган, відповідальний за нагляд за процесом розробки та реалізації Національної Стратегії Трансформації України.

VIII. Створення мережі координаційних рад для вироблення і реалізації секторних політик

Даний підхід щодо розробки та реалізації секторних трансформаційних політик вироблено українськими експертами спільно з експертами Світового Банку, Європейського Союзу, USAID (Американського Агентства з Міжнародного Розвитку) та іншими міжнародними інституціями.

Координаційна Рада (КР) створюється розпорядженням міністра, має консультативно-дорадчий статус і очолюється міністром. Вона складається з двох частин: української та міжнародної. До складу КР від української сторони входять: голова відповідного парламентського комітету та депутати Верховної Ради, керівники центральних відомств, підпорядкованих міністерству, представники громадськості. Міжнародна частина буде складатися з представників Світового Банку, Європейського Союзу, Американського Агентства з Міжнародного Розвитку.

Мета створення Координаційної Ради – організація інструменту вироблення та реалізації політики трансформації сектору.

Першочергове завдання – організація розробки політики трансформації сектору як частини Національної Стратегії Трансформації України.

Трансформація сектору буде розроблена і проведена згідно такого стандарту:

I. Опис теперішньої ситуації.

1. Політика щодо сектору
2. Законодавство
3. Інституції
4. Бюджет

II. Європейські вимоги:

1. Політика ЄС щодо сектору
2. Програма адаптації законодавчої і нормативної бази для Сектору відповідно до загальної правової бази ЄС
3. Інституції
4. Виконання вимог Угоди про Асоціацію

III. Концепція трансформації сектору

IV. Сценарії реалізації

V. Бюджет (український та міжнародний)

VI. Моніторинг виконання

Сектори Координаційних Рад:

- Сектор національної оборони
- Сектор внутрішніх справ та адміністрації
- Сектор закордонних справ
- Сектор юстиції
- Сектор фінансів
- Сектор інвестицій та розвитку
- Сектор інфраструктури
- Сектор сільського господарства та розвитку села
- Сектор національної освіти
- Сектор охорони здоров'я
- Сектор сім'ї, праці та соціальної політики
- Сектор підприємництва та технологій
- Сектор цифризації
- Сектор охорони навколишнього середовища
- Сектор енергетики
- Сектор морського господарства та внутрішнього водного транспорту
- Сектор спорту та туризму
- Сектор культури та національної спадщини
- Сектор освіти та науки

ІХ. Сценарії розробки і реалізації Стратегії

НФТУ вбачає, що оптимальне розгортання процесу розробки та реалізації Національної стратегії має відбуватися за наступним алгоритмом (Сценарій №1):

- Створення Указом Президента України Координаційної ради з питань розробки Національної Стратегії Трансформації України.
- Створення Міжнародного Координаційного Механізму для України.
- Узгодження ключовими Західними партнерами стратегії щодо України.
- Визначення кола експертів та експертних інституцій, що працюватимуть над розробкою Національної стратегії.
- Розробка Національної стратегії з урахуванням напрацьованих рекомендацій НФТУ.
- Організація роботи секторальних трансформаційних рад.

Х. Бюджет розробки та реалізації Національної Стратегії Трансформації України

Бюджет складатиметься з української та західної частин. Детальніша структура бюджету процесу трансформації стане зрозумілою після розробки та затвердження сценарію реалізації Національної Стратегії Трансформації України.

**Зміст Стратегії Відповідального Розвитку Республіки Польщі
до 2020 року (з перспективою до 2030 р)
(приклад)**

Вступ

Резюме

I. Виклики розвитку країни

II. Нова модель розвитку

III. Принципи реалізації Стратегії Відповідального Розвитку

IV. Місце Стратегії в системі міжнародних та національних стратегічних документів

V. Головна ціль, конкретні цілі та очікувані результати:

Головна ціль – Створення сприятливих умов для зростання доходу громадян Польщі при одночасному зростанні згуртованості в соціальному, економічному, екологічному та територіальному вимірах.

Конкретна ціль I – Тривале економічне зростання, що дедалі більше спирається на науку, масиви даних і організаційну ефективність.

Конкретна ціль II – Розвиток, що чутливий до потреб суспільства і територіально врівноважений.

Конкретна ціль III – Ефективна держава та інституції, що слугують зростанню та суспільній і економічній залученості.

VI. Макроекономічна стабільність

VII. Опис головних сфер концентрації діяльності:

Конкретна ціль I – Створення сприятливих умов для зростання доходу громадян Польщі при одночасному зростанні згуртованості в соціальному, економічному, екологічному та територіальному вимірах.

Сфера: Реіндустріалізація;

Сфера: Розвиток інноваційних фірм;

Сфера: Малі та середні підприємства;

Сфера: Капітал для розвитку;

Сфера: Закордонна експансія.

Конкретна ціль II – Розвиток, що чутливий до потреб суспільства і територіально зрівноважений.

Сфера: Згуртованість суспільства;

Сфера: Територіально зрівноважений розвиток.

Конкретна ціль III – Ефективна держава та інституції, що слугують зростанню та суспільній і економічній залученості.

Сфера: Право на службі громадян та економіки;

Сфера: Інституції, створені для підтримки розвитку, та стратегічне управління розвитком;

Сфера: Електронний уряд;

Сфера: Державні фінанси;

Сфера: Ефективність використання коштів ЄС.

VIII. Сфери, що впливають на досягнення цілей Стратегії:

Людський і суспільний капітал;

Цифризація;

Транспорт;

Енергетика;

Навколишнє середовище;

Національна безпека.

IX. Основні джерела фінансування Стратегії

X. Система координації та реалізації Стратегії

Додатки

1. Перелік стратегічних проектів.
2. Список індикаторів Стратегії Відповідального Розвитку та визначень.
3. Резюме Доповіді щодо консультацій з громадянським суспільством.
4. Резюме оцінки впливу Стратегії Відповідального Розвитку на навколишнє середовище.

**Рекомендації
для Президента України, лідерів політичних партій, депутатів Верховної
Ради України, Уряду України, громадянського суспільства України
та міжнародних партнерів, вироблені на основі кращого досвіду
трансформації країн Центральної та Східної Європи**

Проаналізувавши системну кризу в Україні та досвід країн Центральної та Східної Європи, Ініціатива Громадянського Суспільства Національний Форум “Трансформація України” пропонує розглянути та врахувати:

**Джерела успішної трансформації та рекомендації для України
Джерело успіху №1**

Досвід:

Вибір еволюційного шляху трансформації: Круглий стіл як механізм консолідації громадянського суспільства та влади задля спільної побудови успішної держави.

Застосування для України:

1. Використати Національний Форум «Трансформація України» як платформу для координації та консолідації дій громадянського суспільства, всіх гілок влади України та міжнародних партнерів для розв’язання кризи з метою застосування європейського досвіду для трансформації країни.

2. Верховній Раді України, Президенту України, Уряду України спільно з міжнародними партнерами розробити та запровадити «Концепцію трансформації України» відповідно до зобов’язань України в рамках Угоди про Асоціацію між Україною та ЄС і Поглибленої та всебічної угоди про вільну торгівлю між Україною та ЄС.

Джерело успіху №2

Досвід:

Міжнародна допомога у трансформації країн Центральної та Східної Європи.

Застосування для України:

Розробити та запровадити спільний проект Заходу та України, який буде базуватися на кращому досвіді системної трансформації в Центральній і Східній Європі.

Джерело успіху №3

Досвід:

Розвиток підприємництва завдяки створенню сприятливого законодавства та ефективних фінансових і інституційних механізмів.

Застосування для України:

1. Розробити «Конституцію Бізнесу».
2. Створити Фонд підтримки підприємництва.
3. Збільшити роль української та міжнародної фінансової системи в підтримці бізнесу в Україні.

Джерело успіху №4

Досвід:

Пакет реформ швидкого переходу до конкурентоздатної ринкової економіки.

Застосування для України:

(Робоча група розробляє відповідні рекомендації для України.)

Джерело успіху №5

Досвід:

Децентралізація держави, реформа місцевого самоврядування та регіональний розвиток.

Застосування для України:

1. Розробити та запровадити нову регіональну політику на основі принципу зміцнення самоврядування.
2. Ефективно використовувати Фонд регіонального розвитку України.

Джерело успіху №6

Досвід:

Прийняття Конституції, яка гарантувала індивідуальні права, стабілізувала інституції польської демократії та збалансувала діяльність всіх гілок влади таким чином, що ніяка її частина не могла мати домінуючу позицію.

Застосування для України:

Провести Конституційну реформу з метою розподілу обов'язків між законодавчою, виконавчою та судовою владою.

Джерело успіху №7

Досвід:

Членство в НАТО вивело країни Центральної та Східної Європи на вищий рівень державної безпеки.

Застосування для України:

Розробити та впровадити концепцію співпраці з Трансатлантичним альянсом.

Джерело успіху №8

Досвід:

Процес адаптації до вимог членства та вступу до ЄС привів до системної трансформації країн Центральної та Східної Європи. Успіх забезпечувався Національною Стратегією Європейської Інтеграції, яка перейшла в Національну програму підготовки до вступу в Європейський Союз.

Застосування для України:

Розробити та запровадити Національну стратегію трансформації України, базовану на міжнародному досвіді, поточній ситуації та потребах України. Реалізація Стратегії дозволить країні виконати Копенгагенські критерії¹, які є обов'язковими для членів ЄС.

¹ Копенгагенські критерії – правила, які визначають право країни на вступ до Європейського Союзу. Критерії містять вимоги, згідно з якими держава повинна мати інститути для збереження демократичного врядування та прав людини, функціонуючу ринкову економіку, а також приймає зобов'язання і наміри ЄС.

Джерело успіху №9

Досвід:

Розвиток громадянського суспільства.

Застосування для України:

Розробити механізм залучення структурованого громадянського суспільства до побудови держави та контролю за владою.

ЗАЯВА
Про утворення Міжфракційного депутатського об'єднання
«Трансформація України»

07 липня 2016 року

м. Київ

Ми, народні депутати України,

виходячи із необхідності проведення системної трансформації України, враховуючи необхідність збереження української державності, забезпечення сталого розвитку суспільства, розбудову конкурентоспроможної економіки, встановлення сприятливих умов для розвитку бізнесу, здійснення реальних трансформаційних змін в політичному та соціально-економічному вимірі,

заявляємо про утворення Міжфракційного депутатського об'єднання «Трансформація України».

Міжфракційне депутатське об'єднання «Трансформація України» діє на принципах самоврядування, є відкритим до приєднання інших народних депутатів та налаштоване на співпрацю з керівництвом Верховної Ради України, депутатськими фракціями та комітетами Верховної Ради України, Адміністрацією Президента та Кабінетом Міністрів України, іншими органами державної влади, громадськими організаціями та об'єднаннями.

Метою утворення Міжфракційного депутатського об'єднання є:

- об'єднання зусиль законодавчої і виконавчої гілок влади, експертного та бізнесового середовища, міжнародних експертів та інституцій задля обговорення та вироблення завдань, які необхідно вирішувати в процесі побудови сучасної, правової, економічно привабливої та безпечної України.

- співпраця законодавчої та виконавчої влади, громадянського суспільства, влади та ключових міжнародних інституцій в реалізації трансформаційних процесів в Україні, що передбачатиме системне перетворення української правової, економічної, соціальної систем у відповідність з кращими міжнародними стандартами та принципами.

Діяльність Міжфракційного депутатського об'єднання буде направлена на:

- сприяння створенню та співпраці Груп підтримки трансформації України в Європейському Парламенті, Конгресі США, Парламентах Польщі, Канади та інших дружніх держав;

- сприяння проведенню засідань Національного Форуму «Трансформація України»;

- сприяння проведенню Секторальних форумів Національного Форуму «Трансформація України»;

- створення системи вироблення та прийняття законів відповідно до європейської практики;

- прийняття змін до регламенту щодо створення «короткої стежки» для прийняття Законів, що прискорюють євро інтеграційні процеси та зміцнення нашої держави.

Співголовами Міжфракційного депутатського об'єднання «Трансформація України» обрано:

- **Козаченка Леоніда Петровича** – Народного депутата України, члена депутатської фракції Партії “БЛОК ПЕТРА ПОРОШЕНКА”;

- **Кириленка Івана Григоровича** - Народного депутата України, члена депутатської фракції політичної партії “Всеукраїнське об'єднання “Батьківщина” у Верховній Раді України.

ЗАЯВА
Про створення Міжпарламентського Форуму
«Трансформація України»

_____ 2018 року _____

Ми, депутати Верховної Ради України та Сейму Республіки Польща,

усвідомлюючи серйозність викликів, які постали перед Європою;

враховуючи, що Україна незворотно інтегрується в європейський і глобальний простір Західного світу;

розуміючи потребу в проведенні системної трансформації України, що сприятиме загальній безпеці в Східній Європі та зміцненню громадянського суспільства в пост-комуністичних країнах;

з метою розширення співробітництва між Польщею і Україною, подальшого зміцнення безпеки, стабільності та дружніх відносин;

маючи головним завданням сприяння розробці і реалізації комплексної довгострокової Національної Стратегії Трансформації України, базованої на успішному досвіді трансформації країн Центральної та Східної Європи,

заявляємо про створення Міжпарламентського Форуму
«Трансформація України».

Міжпарламентський Форум «Трансформація України» діє на принципах самоврядування, є відкритим до приєднання народних депутатів інших дружніх країн та налаштований на співпрацю з державною владою та громадянським суспільством дружніх країн, громадськими організаціями та об'єднаннями, фінансовими та безпековими інституціями та організаціями.

Метою створення Міжпарламентського Форуму «Трансформація України» є:

- підтримка прагнення України до європейської інтеграції та права самостійно визначити майбутнє країни, зовнішню та внутрішню політику;
- допомога Україні у досягненні відповідності Копенгагенським критеріям членства згідно зі статтею 49 Договору про Європейський Союз;
- обстоювання позиції, згідно з якою повна нормалізація відносин між Росією та ЄС повинна ґрунтуватися на готовності Росії припинити агресію та дестабілізуючі дії в Україні;

- об'єднання зусиль законодавчої та виконавчої гілок влади, експертного та бізнесового середовища, міжнародних експертів та інституцій для вироблення та реалізації Національної Стратегії Трансформації України, що забезпечить побудову сучасної, правової та безпечної України як частини сім'ї європейських країн;

- сприяння створенню та співпраці Груп підтримки трансформації України в Парламенті Польщі, Парламенті Литви, Європейському Парламенті, Конгресі США, Парламенті Німеччини, Парламенті Канади та Парламентах інших дружніх держав.